

[Formanden.]

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 286 af 30. Maj 1940 om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre,

hvilke Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslagene forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 870).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst og dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Lov om Gældsbreve Nr. 146 af 13. April 1938.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 871).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afgift paa Hvede og Hvedemel og Tilskud til Nedbringelse af Rugbrødsprisen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1363).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det foreliggende Forslag drejer sig om en Forlængelse for et Aar af den gældende Lov, der udløber med Udgangen af August, fra 1. September 1943 til 31. August 1944.

Lovforslagets Hovedformaal er at fremskaffe Midler til at holde Rugbrødsprisen nede paa det Niveau, den har ligget paa nu i de senere Aar, nemlig for et 4 kg Rugbrød 121 Øre her i København og 120 Øre i Provinsen. Hvis den almindelige Befolkning skulde betale den Pris for Rugbrød, som er tilladt af Priskontrolraadet, vilde Prisen i Stedet for 121 og 120 Øre blive henholdsvis 175 og 174 Øre. Der er altsaa en Forskel paa 54 Øre, som skal dækkes ved Midler andetsteds fra. Gennem den Lovgivning, vi nu i ikke saa faa Aar har gennemført, har man fremskaffet disse Midler dels ved at paalægge den Hvede, som anvendes til Menneskeføde — og det gør jo al Hvede —, en Afgift, dels ved, dersom denne Afgift ikke strækker til, at supplere den med et Statstilskud.

Det foreslaas nu her at bibeholde denne Ordning, saa at man fortsætter med at opkræve den nævnte Afgift, som i de sidste Par Aar har andraget 5 Kr. 80 Øre pr. 100 kg anvendt Korn, eller til — dette er en Ændring, som er sket under Behandlingen i Folketinget — ved Udlevering af Hvedemel fra en Mølle at lade opkræve en hertil svarende Afgift pr. 100 kg Mel. Forslaget har faaet denne lille Tilføjelse, fordi man inden for Møllerkredse har fundet det mere retfærdigt og rimeligt at aabne Mulighed for at opkræve Afgiften af Hvedemelet. Efter en Afgift beregnet paa denne Maade bliver Statstilskuddet altsaa fuldkommen afhængigt af Hvedehøstens Størrelse; faar vi en ringe Hvedehøst, bliver der et stort Statstilskud, faar vi en god Hvedehøst, bliver der et mindre Statstilskud, og der er jo god Udsigt til, at Hvedehøsten i Aar bliver betydeligt større end i Fjor, til Gavn og Glæde for Husmødrene og Forbrugerne og til Fordel for min Kollega, Finansministeren.

Der er ellers ikke i Forslaget foretaget Ændringer i Forhold til den gældende Lov, og idet jeg i øvrigt henviser til de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse i Folketinget, og til min Forelæggelsestale der, skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse her i Landstinget.

Det er vedtaget omtrent enstemmigt i Folketinget.